

חכמי שילדה

אזרחי שילדה בונים את בית העירייה

התוכנית לבנות את בית העירייה בצורת משולש באה מרועה החזירים. הוא ראה את המגדל בפיזה ואמר בגאווה "בית עירייה משולש יעשה את שילדה מפורסמת יותר מאשר את פיזה!"

האחרים היו מאוד מרוצים כי גם הטיפשים אוהבים להיות מפורסמים. כך היה בשנות הביניים, בדיוק כמו היום.

אזרחי שילדה ניגשו מיד לעבודה. שישה שבועות אחר כך גמרו לבנות את שלושת הקירות של הבית ונשאר רק לבנות את הגג. וכשגם בניית הגג הסתיימה, נערכה מסיבה חגיגית לחנוכת בית העירייה החדש.

כל האזרחים הלכו לראות את הבניין המשולש החדש. אבל אז נוצרה מהומה. אלה שהיו בפנים רצו מהר לצאת. אלה שעמדו בחוץ רצו להיכנס. אנדרלמוסיה שלמה!

בסוף עמדו כולם בחוץ, ושאלו בהתרגשות "מה בעצם קורה?"

הסנדלר חשב רגע ואז אמר "בית העירייה שלנו חשוך!"

כולם הסכימו לכך. אבל מדוע זה? הרבה זמן לא ידעו תשובה. בערב נפגשו כולם בפונדק. הם התחילו להתייעץ איך אפשר להכניס אור לבנין. רק אחרי כוס הבירה החמישית, אחרי מחשבה עמוקה, אמר הנפח "אנו נכניס אור כמו מים לתוך הבניין."

"הידד!" קראו כולם בהתלהבות.

כבר למחרת התחילו אזרחי שילדה לאסוף אור בדליים, קומקומים וסירים. אחרים הכינו שקים ריקים של תפוחי האדמה, העמידו אותם מול השמש, קשרו חזק וסחבו לתוך בניין העירייה. שם פתחו אותם, שפכו את האור לתוך החושך ורצו מהר החוצה לאסוף אור נוסף. כך עשו עד לשקיעת השמש. אבל בבית העירייה היה עדיין חושך, כמו קודם, וכולם יצאו עצובים החוצה.

כשכך עמדו בא עובר-אורח זר. הוא שאל "מה

פנימה. כולם הביטו עליו ופתאום אמרו "אנו טיפשים! הרי שכחנו לשים חלונות בקירות!" עוד באותו הערב החלונות היו מוכנים. אבל מחמת שכיחת החלונות נעשו אזרחי שילדה מפורסמים. לא עבר זמן רב ובאו תיירים לעיר וכלכלת העיר פרוחה.

"ראו" אמר רועה צאן "כשהיינו חכמים היינו צריכים לעבוד קשה בחוץ. היום, כשנעשינו טיפשים, באים להביא לנו כסף הביתה!"

קרה? מה חסר לכם?" הם סיפרו לו את בעייתם. האיש חשב רגע ובסוף אמר "איזה פלא שבבית העירייה שלכם חשוך! אתם צריכים להוריד את הגג!"

הם השתוממו מחמתו והציעו לו להישאר בשילדה, כמה שרק ירצה. מיד התחילו להוריד את הגג ובאמת בבניין העירייה נעשה אור.

בינתיים לא הפריע להם כלל שאין גג מעל ראשם! הכל התנהל טוב עד שבא סתיו ואיתו גם גשם. האזרחים שישבו בעירייה נרטבו עד העצם ורצו מהר הביתה.

למחרת, כשרצו שעובר-האורח יעץ להם מה לעשות, לא מצאו אותו יותר. ואז ניסו להמשיך כך, בבניין העירייה בלי גג. אבל כשהתחיל לרדת שלג, שוב כיסו את קורות הגג בלבנים והבניין נעשה שוב חשוך. הפעם כל אחד התקין לו בדיד עץ דולק על כובעו. אך האש כבתה מהר והם שוב ישבו בחושך. אך פתאום אחד מהם קרא "שם! קרן אור!"

ובאמת דרך סדק בין הלבנים נכנס קצת אור